

Sygn. akt VIII U 2413/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy B. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 października 2015r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. G. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 września 2015r.

(-) SSO Joanna Smycz

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ubezpieczonemu B. G. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2015r. poz. 748) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji i w toku procesu ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że zgodnie z zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 15 lat i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony B. G. ukończył 60 lat w dniu (...) W dniu 17 września 2015r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Odwołujący nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, nie udowodnił jednak żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

ZUS wydał decyzję odmowną z dnia 29 października 2015r. nie uznając za pracę w warunkach szczególnych następujących okresów pracy:

- od 13 stycznia 1976r. do 23 kwietnia 1976r. oraz od 14 kwietnia 1978r. do 31 października 1996r. w Zakładach (...) SA w K. na stanowisku elektromontera obwodów wtórnych, zabezpieczenia i automatyki.

Organ rentowy podkreślił, iż ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych za powyższe okresy.

Przedsiębiorstwo (...) podlegające przemysłowi chemicznemu zajmowało się produkcją tworzyw sztucznych – zwłaszcza polwinitu do izolacji kabli – oraz materiałów wybuchowych. Odwołujący rozpoczął pracę w przedsiębiorstwie dnia 13 stycznia 1976r. w dziale głównym automatyki na stanowisku elektromontera przy obsłudze i remontach urządzeń elektroenergetycznych i łączności. Odwołujący posiada uprawnienia energetyczne, co stanowi wymóg do pracy na tym stanowisku. Praca ubezpieczonego polegała na dokonywaniu remontów oraz konserwacji agregatów oraz różnego rodzaju urządzeń produkcyjnych na oddziałach będących w ruchu. W zależności od potrzeb odwołujący wykonywał prace elektromontera na centrali, warsztacie oraz na oddziałach produkcyjnych. Ze względu na trujące opary oraz zagrożenie wybuchem była to praca w warunkach szkodliwych, w związku z czym pracownicy otrzymywali posiłki regeneracyjne. Hala produkcyjna składała się z trzech oddziałów oraz kotłowni emitującej parę do produkcji styropianu oraz tworzyw sztucznych. Odwołujący pracował w pełnym wymiarze czasu pracy przy utrzymaniu ruchu oddziałów zajmujących się produkcją i przetwórstwem produktów z tworzyw sztucznych. Również naprawiał odcinki łączny telefonicznych co służyło do utrzymania zakładu w ruchu. Nie był delegowany do innych prac. Ubezpieczony wykonywał te prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 30 października 1996r.

Świadkom w niniejszej sprawie, tj. Z. W. oraz G. S., wykonującym pracę na tym samym stanowisku (elektromonter) zakład wydał świadectwa pracy w warunkach szczególnych, na podstawie których organ rentowy przyznał im wcześniejsze świadczenia emerytalne z tytułu pracy w warunkach szczególnych, jak wynika z akt osobowych tych świadków.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków G. S. i Z. W. (nagranie rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016r., min. 10.08 i n.) oraz przesłuchania odwołującego B. G. (zapis rozprawy z dnia 24 czerwca 2016 r., minuty od 6.38 i n.), a także akt osobowych ubezpieczonego i ww. świadków oraz akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy.

Wymienione wyżej dowody Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Wyjaśnienia odwołującego oraz zeznania świadków są logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają, a dodatkowo korelują z zapisami w aktach osobowych, przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków odwołującego w spornym okresie.

W konsekwencji, Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie – na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego B. G. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl 184 ust 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Zgodnie z wykazem A, dział IV, poz. 17 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, produkcja i przetwórstwo żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcja wosków i woskoli są pracami w szczególnych warunkach, uprawniającymi do niższego wieku emerytalnego.

Z kolei zgodnie z wykazem A, dział IV, poz. 27, produkcja materiałów wybuchowych, środków strzałowych, elementów do środków strzałowych, wyrobów pirotechnicznych oraz ich konfekcjonowanie stanowi pracę w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Ponadto, jak stanowi wykaz A, dział XIV, poz. 25, prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie są pracami w szczególnych warunkach, uprawniającymi do niższego wieku emerytalnego.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Według oceny Sądu nie budzi wątpliwości, że prace wykonywane przez ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w spornych okresach na stanowisku elektromontera obwodów wtórnych, zabezpieczeń i automatyki stanowiły pracę

w warunkach szczególnych określonych w wykazie A, w dziale XIV pod poz. 25 w związku z działem IV poz. 17 i 27. Prace wykonywane przez odwołującego były częścią cyklu technologicznego. Ubezpieczony dokonywał niezbędnych prac naprawczych i konserwacyjnych różnego rodzaju urządzeń elektroenergetycznych celem utrzymania ruchu przedsiębiorstwa zajmującego się wytwórstwem tworzyw sztucznych oraz materiałów wybuchowych, co wypełnia wyżej wymienione definicje prac wymienionych w wykazie A.

Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu tego okresu pracy argumentując że ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl z ugruntowanego już stanowiskiem judykatury i doktryny stanowiska „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r..., nr 1, poz. 2).

Zatem w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia, w tym zeznania świadków. Tym samym fakt nieprzedłożenia przez ubezpieczonego odpowiednich świadectw pracy w warunkach szczególnych na etapie postępowania przed organem rentowym nie stanowi przeszkody w zakwalifikowaniu wykonywanej przez niego pracy jako pracy w warunkach szczególnych.

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że B. G. spełnił łącznie wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748), a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 września 2015r., tj. od początku miesiąca, w którym odwołujący złożył wniosek o przyznanie świadczenia (zgodnie z art.100 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

(-) SSO Joanna Smycz